

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
DK 1402 - København K
Att. Allan Caspersen

Sendt digitalt til: AC@skm.dk og lovgivningoekonomi@skm.dk

20.02 2026

Høringssvar til høring over udkast til lov om ændring af opkrævningsloven, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Forenkling og harmonisering af regler vedrørende ny opkrævningsløsning for told- og skatteforvaltningen, afskaffelse af ret til at overdrage krav mod told- og skatteforvaltningen m.v.), jf. Skatteministeriets j. nr. 2024 – 9139.

FSR – danske revisorer

Børsgade 4, 4. sal
DK - 1215 København K

Telefon +45 7225 5703
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

FSR – danske revisorer ("FSR") takker for modtagelse af nærværende udkast til lov om ændring af opkrævningsloven, registreringsafgiftsloven, skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Forenkling og harmonisering af regler vedrørende ny opkrævningsløsning for told- og skatteforvaltningen, afskaffelse af ret til at overdrage krav mod told- og skatteforvaltningen m.v.), som Skatteministeriet har sendt i høring den 23. januar 2026 med høringsfrist den 20. februar 2026.

Vores specifikke bemærkninger fremgår i det følgende.

Ad. lovforslagets § 1, nr. 1

Det foreslås at ændre ordlyden af opkrævningslovens § 13, idet man ønsker at fjerne en ressourcetung opgave hos Gældsstyrelsen. Det er i bemærkningerne nævnt at Gældsstyrelsen i dag bruger 17 årsværk på opgaven. Såfremt det koster 17 årsværk at notere en transport i tilgodehavender, må det være fordi der er mange tilfælde, hvor der i praksis gives transport i et tilgodehavende (det er også nævnt, at myndigheden har noteret transporter i 128.000 fordringer).

Mange virksomheder har behov for at kunne transportere krav mod forvaltningen som led i almindelig håndtering af gæld blandt danske virksomheder. Der er i praksis stort behov for at virksomheder fortsat har dette instrument, hvis man ønsker en effektiv og rimelig håndtering af gæld i det privat erhvervsliv.

Det er FSR's opfattelse, at forslaget er ganske indgribende og uhensigtsmæssigt overfor de danske virksomheder, der til tider ikke har andre steder at hente sikkerhed end ved at transportere krav imod told og skatteforvaltningen. Det forekommer at begrundelsen for at indføre denne lovændring, ikke står mål med den uheldige effekt som lovændringen vil have dels for kreditorerne og dels for de debitorer, som forsøger at drive en virksomhed videre til trods for mulige midlertidige likviditetsproblemer. Det synes ikke rimeligt, udelukkende at se på forvaltningens behov for effektiv inddrivelse. m

Man påtænker ligeledes i lovforslagets § 1, nr. 7 at indsætte en ny bestemmelse i opkrævningslovens § 15 e i opkrævningsloven. Det er nævnt flere steder, at told- og skatteforvaltningen kan afbryde frister. Efter vores opfattelse bør det præciseres, at told- og skatteforvaltningen skal give meddelelse inden fristens udløb, sådan at virksomhedernes rimelige forventninger og retssikkerhed kan overholdes.

Ad. lovforslagets § 3, nr. 3

Det foreslås at indsætte § 61 a, som en ny bestemmelse i skatteforvaltningsloven. I stk. 2, pkt. 5 omfatter undtagelsen de situationer, hvor der er sket en opkrævning, men hvor borgeren eller virksomheden selv har begået den fejl, der fører til den uberettigede indbetaling. I bemærkningerne til lovforslaget er det anført, at det *"gælder også, hvor Skatteforvaltningens meddelelse om indbetalingspligt hviler på borgerens eller virksomhedens egne oplysninger om de faktiske forhold, og disse senere viser sig at være urigtige"*.

Det er FSR's opfattelse, at der her er behov for en nærmere præcisering af, hvilke oplysninger, der kan være tale om, og en forudsætning om årsagssammenhæng. Det er således nødvendigt at afklare, om enhver diskrepans i opfattelse af det faktiske grundlag, er tilstrækkeligt til at tilsidesætte forrentningspligten, eller om dette alene gælder situationer, hvor der er tale væsentlige oplysninger, der er urigtige.

Ydermere forekommer det problematisk, at det i § 61 a, stk. 4, anføres, at renteberegningen i tilfælde omfattet af § 61 a, stk. 2, nr. 5, udskydes til 30 dage efter skatteyderens anmodning om tilbagebetaling eller hvor skattemyndigheden har konstateret, at indbetalingen skyldtes en fejl. Tilfælde, hvor Skatteforvaltningen *burde* have indset, at der var tale om en fejltagelse, omfattes derimod ikke.

Det forekommer uhensigtsmæssigt, at skattemyndighederne kan være i besiddelse af væsentlige oplysninger, der tilsiger en fejlagtig indbetaling, men kan vælge at forholde sig passiv med en stillingtagen til dette spørgsmål, uden at dette har betydning for rentegodtgørelsen. Ydermere indebærer dette en bevismæssig umulighed for skatteyderen i tvistilfælde, idet skatteyderen i givet fald skal bevise, at skattemyndighederne var bevidste om fejlen. Dette strider mod almindelige retsprincipper, hvor det element, at en part burde have været bevidst eller bekendt med en fejl, sidestilles med at parten faktisk var bekendt med fejlen.

FSR opfordrer derfor til, at lovteksten i den pågældende sætning korrigeres til: *"Krav mod told- og skatteforvaltningen på tilbagebetaling af skatter, afgifter, gebyrer og renter m.v., der er betalt som følge af en fejl begået af den, der foretog betalingen, jf. stk. 2, nr. 5, forrentes med renten efter opkrævningslovens § 7, når der er gået 30 dage efter den dag, hvor told- og skatteforvaltningen fra den, der foretog betalingen, modtog en anmodning om tilbagebetaling, eller har konstateret eller burde have konstateret, at indbetalingen skyldtes en fejl."* [teksttilføjelsen er understreget]

I § 61 a, stk. 8 ønskes en undtagelse fra den almindelige forrentningsregel, jf. § 61 a, stk. 1. Med undtagelsen foreslås det, at tilbagebetalingskravet forrentes når der er gået

30 dage efter dagen, hvor hjemvisningen sker. Dette i tilfælde hvor et skattebeløb er uretmæssigt opkrævet og hvor klagen er hjemvist til fornyet behandling hos skatteforvaltningen, fordi klageren under sagen fremkommer med nye oplysninger, som skatteforvaltningen ikke selv kunne have indhentet, og som ændrer grundlaget for kravet. FSR finder det forståeligt, at det ikke skal kunne betale sig at tilbageholde informationer fra sagen under behandling hos skatteforvaltningen, men der er flere punkter i lovforslaget, som i praksis forekommer at skabe grundlag for, at skatteydere mister rentegodtgørelse på et uforskyldt grundlag:

- Lovforslaget forudsætter, at skattemyndigheden har opfyldt sine forpligtelser efter officialprincippet. Praksis viser imidlertid, at kravene til sagsoplysning fra skattemyndighedernes side ikke er særligt vidtgående, idet indsigelser mod manglende opfyldelse af officialprincippet kun sjældent imødekommes af rekursinstanser. Samtidig opleves det ikke sjældent, at Skattestyrelsen efter sparsom indhentning af sagsmateriale fremsender forslag til en ansættelse, hvorved skatteyderen kun kan søge at belyse sagen i sine indsigelser, uden at vide om belysningen er tilstrækkelig, indtil Skattestyrelsen kort efter træffer afgørelse. Først da, dvs. på klageniveau, har skatteyderen mulighed for at fremsende yderligere materiale – der så kan få betydning for sagens udfald. Det er således skattemyndighedernes mangelfulde sagsoplysning i første omgang, der kan være medvirkende årsag til den sene fremkomst af afgørende materiale.
- Det er ikke nærmere defineret i hvilken omfang, der skal være sammenhæng mellem nye oplysninger og så udfaldet i en sag – og det er i praksis sjældent, at det er én enkelt oplysning eller ét bilag, der fuldstændig ændrer vurderingen af en sag. I stedet foretager rekursinstanser og domstole ofte afgørelser på baggrund af en samlet vurdering af fakta og jus.

FSR skal således opfordre til, at det i lovforslaget specificeres, at denne undtagelse alene er gældende i de situationer, hvor der er en *direkte* kausalitet mellem fremkomst af specifikt materiale og en sags udfald. Det bør ligeledes fastslås, at undtagelsen alene gælder, når der først under klageinstansens behandling er fremlagt materiale, som skattemyndighederne har bedt om under den oprindelige sags behandling, eller som skatteyderen åbenlyst allerede under ligningssagens behandling burde have vidst ville have afgørende betydning.

Med venlig hilsen

Sten Kristensen
Forperson, Udvalget for Indirekte Skatter

Søren Næsborg Jensen
Forperson, Skatteudvalget

Jon Reinhold Jensen
Chefkonsulent, Moms og afgifter

Maria Eun Elkjær
Skattepolitisk chef